

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 003561 13 Квлз
Бања Лука, 06.6.2013. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Слободана Милашиновића, Стаке Гојковић и Сенада Тице, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног М. С. због продуженог кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат Д. Р. из Д., против пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003561 12 Кжк од 30.11.2012. године, у сједници вијећа одржаној 06.6.2013. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

Образложење

Правоснажном пресудом Врховног суда Републике Српске 11 0 К 003561 12 Кжк од 30.11.2012. године, која је донесена након укидања првостепене пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 003561 10 К од 17.11.2011. године, којом је оптужени М. С. оглашен кривим због продуженог кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а ослобођен због кривичног дјела зеленаштва из члана 245. став 2. у вези са ставом 1. истог Закона, и након одржаног претреса пред овим судом (у складу са пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003561 12 Кж 2 од 26.4.2012. године), оптужени М. С., оглашен је кривим због продуженог кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. КЗ РС, и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двије) године.

На основу члана 44. став 1. КЗ РС, у изречену казну затвора, урачунато је вријеме проведено у притвору од 20.5.2010. до 20.8.2010. године.

На основу члана 108. став 1. и 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53. од 11. јуна 2012. године, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да оштећеној, Републици Српској, на име имовинскоправног захтјева, исплати износ од 32.115,00 КМ.

На основу члана 94. и 95. КЗ РС, од оптуженог се одузима имовинска корист прибављена кривичним дјелом, у износу од 35.000,00 КМ.

На основу члана 99. став 1. и 2. тачке а) и е) ЗКП РС, оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 531,00 КМ и паушала у износу од 600,00 КМ.

Против пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003561 12 Кжк од 30.11.2012. године, бранилац осуђеног, адвокат Д. Р. из Д., поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се преиначи побијана пресуда и оптужени ослободи од оптужбе или укине и предмет врати на поновно суђење.

У смислу члана 353. ЗКП РС, достављен је републичком тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску, под бројем Т 119 0 КТЗ 0000086 13 од 24.4.2013. године, замјеник Главног републичког тужиоца, Светлана Брковић, предложила да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Аргументи из образложења Захтјева, изнесени су у прилог тврдњи да је, у конкретном случају, повријеђен Кривични закон, јер радње осуђеног за које је оглашен кривим побијаном пресудом, не садрже битне елементе бића кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. КЗ РС. Указује се на погрешну оцјену доказа и изведен погрешан закључак о постојању елемената конкретног кривичног дјела, првенствено у односу на радње из тачке 4. изреке побијане пресуде, са тврдњом да се у том дијелу, евентуално, може радити о покушају кривичног дјела или о припремним радњама, јер сама радња извршења дјела, онако како је описана у изреци побијане пресуде није довршена у смислу наступања конкретне посљедице тог дјела. Надаље, приговори о повреди Кривичног закона, односе се на тврдњу да се осуда за наведено кривично дјело, базира на кршењу бланкетних прописа, и то члана 1. Правилника о накнадама и другим примањима изабраних, постављених и запослених у Служби... Републике од 01.9.2005. године (за радње из тачке 1. изреке пресуде), које су опште одредбе и регулишу право запослених на одређене накнаде и члана 2. тог Правилника (за радње из тачке 2. изреке пресуде), а који није важио у вријеме извршења дјела.

Повреду права на одбрану, подносилац Захтјева налази у томе што се другостепени суд, у образложењу правоснажне пресуде, позвао на одређене

разлоге из образложења првостепене пресуде, која је укинута у осуђујућем дијелу, да није одлучено о привременој мјери, којом је Љ. С., супрузи осуђеног, забрањено отуђење, располагање или оптерећење некретнина наведених у том рјешењу, иако је изреком те првостепене пресуде одлучено да привремена мјера одређена рјешењем Окружног суда Бања Лука број 11 0 К 003561 11 Кпп од 04.5.2011. године, се оставља на снази до правоснажности пресуде. Повреда права на одбрану, по тврдњама из Захтјева, почињена је и тиме што је одбрани, тражена документација, достављена од стране тужиоца након доношења првостепене пресуде, чиме је одбрана онемогућена да ту документацију користи као доказ у побијању чињеничних тврдњи из диспозитива оптужбе које су везане за реконструкцију и адаптацију административног објекта председника Републике.

Изнесени аргументи у прилог тврдњи о повреди Кривичног закона, по оцјени овог вијећа, нису основани, јер је у чињеничном опису радње извршења, онако како је дат у изреци побијане пресуде, јасно описан начин на који је оптужени, у критичном времену, као службено лице, у својству шефа Кабинета председника Републике, односно у својству генералног секретара председника Републике, искористио свој положај и овлашћења, а у намјери прибављања противправне имовинске користи, у оном износу који је конкретизован у изреци те пресуде. Такав чињенични опис радњи, јасно дефинише све битне елементе бића кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. КЗ РС, у продуженом облику, у коју конструкцију улазе и радње из тачке 4. изреке побијане пресуде (прије реализације фиктивног уговора са Р. М. директором предузећа Б. М. ДОО из М. а у вези са реконструкцијом и адаптацијом Административног објекта председника Републике, разријешен је дужности генералног секретара Службе... Републике).

Надаље, повреда Кривичног закона из одредбе члана 312. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у примјени закона који се не може примјенити, обухвата погрешну примјену одредби Кривичног закона у виду погрешне правне квалификације дјела или одредби општег дијела Кривичног закона. Дакле, погрешна примјена бланкетних норми, које одређују радњу извршења дјела, супротно аргументима из Захтјева, не може се подвести под наведени облик повреде Кривичног закона и приговори таквог карактера улазе у сегмент недостатака чињеничне основе пресуде. Како је искључена могућност побијања правоснажне пресуде поднесеним правним средством, по основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, то су без основа и они аргументи у прилог тврдњи да нису правилно оцијењени изведени докази нити су правилно утврђене одлучне чињенице.

Надаље, у поступку доношења побијане пресуде, није повријеђено право на одбрану, на начин како се то тврди у Захтјеву. Наиме, у пресуди другостепеног суда, Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 003561 12 Кж 2 од 26.4.2012. године, којом је првостепена пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 003561 10 К од 17.11.2011. године, потврђена у ослобађајућем дијелу (због кривичног дјела зеленаштва из члана 245. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС), а укинута у осуђујућем дијелу (због продуженог кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347.

став 4. у вези са ставом 3. КЗ РС), дати су разлози за основаност жалбених приговора оптуженог и његовог браниоца у дијелу чињеничног стања који се односи на радње описане под тачкама 3., 4. и 6. изреке првостепене пресуде. Како се другостепени суд у образложењу правоснажне побијане пресуде позвао на одређене разлоге из образложења првостепене пресуде (дате на страни 40. и 41., осим оцјене исказа свједока Р. М.), онда се на приговорима наведеним у Захтјеву, којима се оспорава ваљаност тако датих разлога у образложењу побијане пресуде, не може градити тврдња да је образложење те пресуде захваћено таквим недостацима који манифестују повреду права на одбрану, као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, а све са аспекта обавезе суда да образложи своју одлуку и тиме обезбједи правичност поступка и равноправност странака у поступку.

Надаље, супротно аргументима из Захтјева, право на одбрану није повријеђено тиме што је документација везано за реконструкцију и адаптацију административног објекта предсједника Републике, достављена одбрани након доношења првостепене пресуде, обзиром да је та пресуда укинута у осуђујућем дијелу и, што је од одлучног значаја са аспекта права приступа документацији и другим доказима који могу бити од помоћи у припреми одбране, на претресу пред овим судом у условима непосредности и контрадикторности, изведени и сви они докази које је тужилац на захтјев доставио одбрани дана 29.12.2011. године.

Надаље, у посебном поступку, на основу одредбе члана 138. став 1. ЗКП РС у вези са чланом 3. став 1. тачка е) Закона о одузимању имовине стечене извршењем кривичног дјела, рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 003561 10 Кпп од 04.5.2011. године, одређена је привремена мјера, којом је Љ. С., супрузи осуђеног, забрањено отуђење, располагање или оптерећење некретнина (стан и гаража у Б. Л.) наведених у диспозитиву тог рјешења, а њено трајање одређено је до доношења одлуке суда о захтјеву Окружног тужилаштва Бања Лука-Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала-Специјалног тужилаштва, за одузимање имовине стечене извршењем кривичног дјела. У вези са неведеним, по оцјени овог вијећа, нема повреде права на одбрану на начин како се то износи у Захтјеву, и евентуално се може радити о недостацима те пресуде, о чему су у образложењу побијане пресуде (страна 14.) дати разлози.

Из наведених разлога, Захтјев браниоца осуђеног није основан, ради чега је исти ваљало одбити, на основу члана 355. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић